

Sikkerhedsrådets opfordring til at efterkomme ekspertgruppens konklusion, nemlig at hele Sydafrikas befolkning bør indtages i konsultationer og således sættes i stand til at afgøre deres lands fremtid på nationalt plan. Sådanne konsultationer er efter U Thant's opfattelse afgørende for at finde frem til en løsning, der tager hensyn til alle Sydafrikas befolkningsdeles legitime interesser og rettigheder. Med hensyn til den forestående sikkerhedsrådsbehandling udtrykker U Thant håb om, at der vil blive gjort alvorlige bestræbelser på at overvinde uoverensstemmelsen om procedurer og særlige forholdsregler, således at der kan tages effektive skridt med bredest mulig støtte inden for FN. Sådanne skridt burde efter U Thant's anskuelse gøre det klart, at den af FN tilstræbte løsning er en ordning, som fuldt ud tager hensyn til hele den sydafrikanske befolknings legitime interesser; og som fremstår gennem fri debat blandt repræsentanter for hele befolkningen. Det burde endvidere gøres klart, at FN er rede til at bistå i bestræbelserne på at finde en sådan løsning. U Thant udtrykker sin påskønnelse for den støtte, som mange medlemsstater har givet til apartheid-politikkens ofre.

Særorganisationernes arbejdsresultater afhænger af, at organisationernes overvejende tekniske karakter bevares, og at politiske emner holdes ude fra de saglige drøftelser. Den omstændighed, at det kan være vanskeligt at skelne mellem, hvad der er og ikke er politisk, bør ikke afholde medlemsstaterne fra at overholde FN-pagten eller de konventioner og procedureregler, som gælder for særorganisationerne.

Om *Vietnam-konflikten* skriver U Thant bl. a., at han har udfoldet betydelige personlige bestræbelser i form af „quiet diplomacy“, og han gentager sin ofte tidligere udtalte opfattelse, at en militær løsning ikke er mulig.

Endelig gennemgår generalsekretæren på ny organisationens finansielle situation og oplyser, at FNs gæld — bortset fra obligationslånet — udgør ca. 100 mill. dollars pr. 1. september 1965; medlemslandene opfordres til at yde frivillige bidrag til løsning af finanskrisen.

Sikkerhedsrådets beretning.

(Dagsordenens punkt 11).

Sikkerhedsrådets beretning for tiden 16. juli 1964—15. juli 1965 gav ikke anledning til bemærkninger og blev af plenarforsamlingen taget til efterretning uden afstemning (res. 2055).

Sikkerhedsrådets medlemmer har i den omhandlede periode været: Frankrig, Kina, Sovjetunionen, Storbritannien og USA samt Brasilien, Marokko, Norge, Tjekkoslaviet, Elfenbenskysten og Bolivia. De 3 førstnævnte landes funktionstid udløb den 31. december 1964, og i den resterende del af beretningsperioden var Uruguay, Jordan og Nederlandene medlemmer af Sikkerhedsrådet. Endvidere afløstes pr. 1. januar 1965 Tjekkoslaviet af Malaysia ifølge en aftale indgået under 18. samling om en deling af en af pladserne i rådet mellem disse 2 lande.

Beretninger fra Den internationale

Atomenergiorganisation.

(Dagsordenens punkt 14).

Den 18. november 1965 behandlede plenarforsamlingen Den internationale Atomenergiorganisations beretninger for tidsrummet 1. juli 1963-30. juni 1964 og 1. juli 1964-30. juni 1965. Forsamlingen vedtog uden afstemning et af Colombia, Japan og Tjekkoslaviet fremsat resolutionsforslag, hvorefter forsamlingen tager beretningerne til efterretning (res. 2026).

Dagsordenpunktets behandling gav anledning til en række indlæg, hvorunder der omtaltes forskellige tekniske problemer, atomenergiens betydning for den økonomiske udvikling i de nye lande samt vigtigheden af IAEAs kontrolsystem til sikring af atomenergiens fredelige udnyttelse. Fra kommunistisk side kritiseredes udgiftsstigningen inden for IAEA samt den geografiske sammensætning af organisationens personale.

Valg af ikke-faste medlemmer til Sikkerhedsrådet.

(Dagsordenens punkt 15).

Ved resolution 1991 A (XVIII) besluttede 18. Generalforsamling at ændre FNs pagt, således at Sikkerhedsrådet blev udvidet